

I

(Acte legislative)

DIRECTIVE

DIRECTIVA 2011/92/UE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 13 decembrie 2011

privind combaterea abuzului sexual asupra copiilor, a exploatării sexuale a copiilor și a pornografiei infantile și de înlocuire a Deciziei-cadru 2004/68/JAI a Consiliului

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 82 alineatul (2) și articolul 83 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

după consultarea Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Abuzul sexual asupra copiilor și exploatarea sexuală a copiilor, inclusiv pornografia infantilă, reprezintă violări grave ale drepturilor fundamentale, în special drepturile copiilor la protecția și îngrijirea necesare pentru bunăstarea lor, astfel cum se stipulează în Convenția Organizației Națiunilor Unite din 1989 cu privire la drepturile copilului și în Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene ⁽³⁾.
- (2) În conformitate cu articolul 6 alineatul (1) din Tratatul privind Uniunea Europeană, Uniunea recunoaște drepturile, libertățile și principiile prevăzute de Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene, care, la articolul 24 alineatul (2), prevede că în toate acțiunile referitoare la copii, indiferent dacă sunt realizate de autorități publice sau de instituții private, interesul

superior al copilului trebuie să fie considerat primordial. Pe lângă aceasta, Programul de la Stockholm – O Europă deschisă și sigură în serviciul cetățenilor și pentru protecția acestora ⁽⁴⁾, acordă o prioritate clară combaterii abuzului sexual asupra copiilor, a exploatării sexuale a copiilor și a pornografiei infantile.

- (3) Pornografia infantilă, care constă în imagini cu abuzuri sexuale asupra unui copil, precum și alte forme deosebit de grave de abuz sexual asupra copiilor și de exploatare sexuală a copiilor iau amploare și se răspândesc prin intermediul utilizării noilor tehnologii și a internetului.
- (4) Decizia-cadru 2004/68/JAI a Consiliului din 22 decembrie 2003 privind combaterea exploatării sexuale a copiilor și a pornografiei infantile ⁽⁵⁾ apropie legislațiile statelor membre în vederea incriminării celor mai grave forme de abuz sexual asupra copilului și de exploatare sexuală a copilului, a extinderii competenței jurisdicțiilor naționale și a asigurării unui nivel minim de asistență pentru victime. Decizia-cadru 2001/220/JAI a Consiliului din 15 martie 2001 privind statutul victimelor în cadrul procedurilor penale ⁽⁶⁾ stabilește un set de drepturi ale victimelor în cadrul procedurilor penale, inclusiv dreptul la protecție și despăgubire. De asemenea, coordonarea urmăririi penale a cazurilor de abuz sexual asupra copiilor, de exploatare sexuală a copiilor și de pornografie infantilă va fi facilitată de punerea în aplicare a Deciziei-cadru 2009/948/JAI a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind prevenirea și soluționarea conflictelor referitoare la exercitarea competenței în cadrul procedurilor penale ⁽⁷⁾.
- (5) În conformitate cu articolul 34 din Convenția Organizației Națiunilor Unite cu privire la drepturile copilului, statele părți se angajează să protejeze copilul de toate formele de exploatare sexuală și de abuz sexual. Protocolul opțional din 2000 al Organizației Națiunilor Unite la Convenția cu privire la drepturile copilului referitor la vânzarea de copii, prostituția copiilor și

⁽¹⁾ JO C 48, 15.2.2011, p. 138.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 27 octombrie 2011 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și decizia Consiliului din 15 noiembrie 2011.

⁽³⁾ JO C 364, 18.12.2000, p. 1.

⁽⁴⁾ JO C 115, 4.5.2010, p. 1.

⁽⁵⁾ JO L 13, 20.1.2004, p. 44.

⁽⁶⁾ JO L 82, 22.3.2001, p. 1.

⁽⁷⁾ JO L 328, 15.12.2009, p. 42.

pornografia infantilă și, în special, Convenția Consiliului Europei din 2007 pentru protecția copiilor împotriva exploatării sexuale și a abuzurilor sexuale reprezintă pași cruciali în procesul de consolidare a cooperării internaționale în acest domeniu.

- (6) Infracțiunile grave precum exploatarea sexuală a copiilor și pornografia infantilă necesită o abordare cuprinzătoare care să includă urmărirea penală a infractorilor, protecția copiilor victime, precum și prevenirea fenomenului. Interesul superior al copilului trebuie să constituie elementul de bază în derularea oricăror măsuri de combatere a acestor infracțiuni în conformitate cu Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene și cu Convenția Organizației Națiunilor Unite cu privire la drepturile copilului. Decizia-cadru 2004/68/JAI ar trebui să fie înlocuită cu un instrument nou care să asigure un cadrul juridic cuprinzător, permițând atingerea acestui scop.
- (7) Prezenta directivă ar trebui să fie complementară întru totul Directivei 2011/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 aprilie 2011 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia, precum și de înlocuire a Deciziei-cadru 2002/629/JAI a Consiliului ⁽¹⁾, întrucât unele victime ale traficului de persoane au fost și victime ale abuzului sexual sau ale exploatării sexuale când erau copii.
- (8) În contextul incriminării actelor legate de spectacolul pornografic, prezenta directivă se referă la actele care constau într-o expunere organizată în direct adresată unui public, excluzând astfel din definiție comunicarea personală directă între persoanele apropiate ca vârstă care își dau consimțământul reciproc și între copiii care au depășit vârsta consimțământului sexual și partenerii acestora.
- (9) Pornografia infantilă include adesea imagini care dovedesc abuzurile sexuale asupra copiilor de către adulți. Aceasta poate include, de asemenea, imagini ale unor copii implicați într-un comportament sexual explicit sau ale organelor sexuale ale acestora, iar aceste imagini sunt produse sau utilizate în principal în scopuri sexuale și exploatare cu sau fără știința copiilor. Mai mult, conceptul de pornografie infantilă se referă de asemenea la imagini cu caracter real ale unui copil implicat sau înfățișat ca implicat într-un comportament sexual explicit, în principal cu scop sexual.
- (10) În sine, handicapul nu constituie în mod automat o imposibilitate de a consimți la întreținerea de relații sexuale. Cu toate acestea, faptul de a abuza de existența unui astfel de handicap pentru a practica activități sexuale cu un copil ar trebui incriminat.
- (11) La adoptarea legislației în domeniul dreptului penal material, Uniunea ar trebui să asigure coerența acestei legislații, în special în ceea ce privește nivelul pedepselor. Concluziile Consiliului din 24 și 25 aprilie 2002 referitoare la abordarea aplicabilă în ceea ce privește armonizarea pedepselor care indică patru niveluri de pedepse ar trebui avute în vedere din perspectiva Tratatului de la

Lisabona. Întrucât conține un număr deosebit de ridicat de infracțiuni diferite, prezenta directivă necesită, pentru a reflecta diferitele grade de gravitate, o diferențiere în ceea ce privește nivelul pedepselor, care depășește ceea ce ar trebui prevăzut în mod normal în instrumentele juridice ale Uniunii.

- (12) Formele grave de abuz sexual asupra copiilor și de exploatare sexuală a copiilor ar trebui să constituie obiectul unor pedepse eficace, proporționale și disuasive. Acestea includ, în special, diverse forme de abuz sexual asupra copiilor și de exploatare sexuală a copiilor care sunt facilitate de utilizarea tehnologiilor informației și comunicațiilor, precum ademenirea copiilor online în scopuri sexuale prin rețelele de socializare și camerele virtuale de discuții. Definiția pornografiei infantile ar trebui, de asemenea, să fie clarificată și apropiată de cea care se regăsește în instrumentele internaționale.
- (13) Limitele maxime ale pedepsei cu închisoarea prevăzute în prezenta directivă pentru infracțiunile la care se referă ar trebui să se aplice cel puțin celor mai grave forme ale unor astfel de infracțiuni.
- (14) Pentru a ajunge la limita maximă a pedepsei cu închisoarea prevăzută în prezenta directivă pentru infracțiuni care privesc abuzul sexual asupra copiilor, exploatarea sexuală a copiilor și pornografia infantilă, statele membre pot combina, ținând seama de legislația lor națională, duratele pedepselor cu închisoarea prevăzute în legislația națională pentru astfel de infracțiuni.
- (15) Prezenta directivă obligă statele membre să prevadă pedepse penale în legislația lor națională în vederea punerii în aplicare a dispozițiilor legale ale Uniunii privind combaterea abuzului sexual asupra copiilor, a exploatării sexuale a copiilor și a pornografiei infantile. Prezenta directivă nu creează obligații privind aplicarea de astfel de pedepse sau a oricărui alt sistem disponibil de asigurare a aplicării legii în cazuri individuale.
- (16) În special pentru cazurile în care infracțiunile menționate în prezenta directivă sunt comise cu scopul obținerii unor câștiguri pecuniare, statele membre sunt invitate să ia în considerare posibilitatea de a impune sancțiuni financiare pe lângă pedeapsa privativă de libertate.
- (17) În contextul pornografiei infantile, termenul „fără drept” permite statelor membre să ofere o apărare în cazul unei conduite legate de materiale pornografice având, de exemplu, un scop medical, științific sau un scop similar. Acesta permite, de asemenea, desfășurarea unor activități în cadrul competențelor naționale în domeniul justiției, cum ar fi deținerea legitimă de pornografie infantilă de către autorități în vederea derulării procedurilor penale sau a prevenirii, identificării sau anchetării unor infracțiuni. În plus, nu exclude apărarea juridică sau principii aplicabile similare care scutesc o persoană de răspundere în circumstanțe specifice, de exemplu, în cazurile în care liniile directe de contact telefonic sau pe Internet întreprind acțiuni pentru a raporta aceste cazuri.

⁽¹⁾ JO L 101, 15.4.2011, p. 1.

- (18) Ar trebui incriminată obținerea accesului cu bună știință la pornografie infantilă prin intermediul tehnologiei informațiilor și comunicațiilor. Pentru a fi considerată răspunzătoare, persoana ar trebui să aibă atât intenția de a accesa o pagină de Internet în cadrul căreia se pune la dispoziție pornografie infantilă, cât și să știe că astfel de imagini sunt disponibile pe pagina de Internet respectivă. Nu ar trebui aplicate pedepse persoanelor care accesează în mod neintenționat pagini de Internet care conțin pornografie infantilă. Caracterul intențional al infracțiunii poate fi dedus, în special, din faptul că este recurentă sau că a fost săvârșită prin intermediul unui serviciu în schimbul unei plăți.
- (19) Ademenirea copiilor în scopuri sexuale constituie o amenințare cu caracteristici specifice în contextul internetului, întrucât acesta oferă utilizatorilor un anonim fără precedent, deoarece aceștia au posibilitatea de a-și ascunde identitatea reală și caracteristicile personale, cum ar fi vârsta. În același timp, statele membre recunosc importanța combaterii, de asemenea, a ademenirii copiilor în afara contextului internetului, în special în cazul în care o astfel de ademenire nu se realizează prin utilizarea tehnologiei informațiilor și comunicațiilor. Statele membre sunt încurajate să incrimineze acel comportament prin care ademenirea copilului pentru a întâlni infractorul în scopuri sexuale are loc în prezența sau în apropierea copilului, de exemplu, sub forma unor acte preparatorii speciale, a tentativei de a comite infracțiunile menționate în prezenta directivă sau ca o formă specială de abuz sexual. Indiferent de soluția juridică aleasă pentru a incrimina ademenirea offline, statele membre ar trebui să se asigure că pun sub urmărire penală autorii acestor infracțiuni într-un fel sau altul.
- (20) Prezenta directivă nu reglementează politicile statelor membre cu privire la activitățile sexuale reciproc consimțite în care pot fi implicați copii și care pot fi considerate ca o descoperire normală a sexualității în cursul dezvoltării umane, avându-se în vedere tradițiile culturale și juridice diferite și noile forme de stabilire și menținere a relațiilor între copii și între adolescenți, inclusiv prin intermediul tehnologiilor informațiilor și comunicațiilor. Aceste aspecte nu intră în domeniul de aplicare a prezentei directive. Statele membre care recurg la posibilitățile menționate în prezenta directivă fac acest lucru în exercitarea competențelor proprii.
- (21) Statele membre ar trebui să prevadă în legislația lor națională circumstanțe agravante în conformitate cu normele privind circumstanțele agravante prevăzute în sistemele lor juridice. Statele membre ar trebui să se asigure că instanțele pot lua în considerare respectivele circumstanțe agravante la condamnarea infractorilor, neexistând însă o obligație pentru instanțe de a le aplica. Respectivele circumstanțe agravante nu ar trebui prevăzute în legislațiile statelor membre atunci când nu prezintă relevanță, având în vedere natura infracțiunii în cauză. Relevanța diferitelor circumstanțe agravante prevăzute în prezenta directivă ar trebui evaluată la nivel național pentru fiecare dintre infracțiunile menționate în prezenta directivă.
- (22) Incapacitatea fizică sau psihică în înțelesul prezentei directive ar trebui să cuprindă, de asemenea, starea de incapacitate fizică sau psihică cauzată de influența drogurilor și a alcoolului.
- (23) În cadrul combaterii exploatarea sexuală a copiilor ar trebui să se utilizeze din plin instrumentele existente referitoare la punerea sub sechestru și confiscarea produselor infracțiunilor, cum ar fi Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate și protocoalele sale, Convenția Consiliului Europei din 1990 privind spălarea, descoperirea, sechestrarea și confiscarea produselor infracțiunii, Decizia-cadru 2001/500/JAI a Consiliului din 26 iunie 2001 privind spălarea banilor, identificarea, urmărirea, înghețarea, sechestrarea și confiscarea instrumentelor și produselor infracțiunii⁽¹⁾ și Decizia-cadru 2005/212/JAI a Consiliului din 24 februarie 2005 privind confiscarea produselor, a instrumentelor și a bunurilor având legătură cu infracțiunea⁽²⁾. Ar trebui încurajată utilizarea instrumentelor și a produselor infracțiunilor sechestrate și confiscate în urma săvârșirii infracțiunilor menționate în prezenta directivă pentru susținerea asistenței și protecției acordate victimelor.
- (24) Ar trebui evitată victimizarea secundară în cazul victimelor infracțiunilor menționate în prezenta directivă. În statele membre în care prostituția sau apariția în producții cu caracter pornografic este pasibilă de pedepse în temeiul dreptului penal național, ar trebui să existe posibilitatea de a nu urmări penal sau de a nu aplica pedepse în temeiul respectivelor dispoziții legale, în cazul în care copilul în cauză a săvârșit acele acte ca o consecință a faptului că este victimă a exploatarea sexuală sau dacă acesta a fost obligat să participe la activități legate de pornografia infantilă.
- (25) Ca instrument de armonizare a dispozițiilor de drept penal, prezenta directivă prevede niveluri de pedepse care ar trebui aplicate fără a se aduce atingere politicilor specifice în materie penală ale statelor membre privind infractorii minori.
- (26) Ar trebui facilitate cercetarea penală a infracțiunilor și punerea sub acuzare în cadrul procedurilor penale, pentru a se ține seama de dificultatea, pentru copiii victime, de a denunța abuzul sexual, precum și de anonimatul infractorilor în spațiul virtual. Pentru a garanta succesul cercetării și urmării penale în cazul infracțiunilor menționate în prezenta directivă, inițierea acestora ar trebui să nu depindă, în principiu, de sesizarea sau de formularea de acuzații în acest sens de către victimă sau de către reprezentantul său. Durata perioadei suficient de lungi pentru urmărirea penală ar trebui să fie stabilită în conformitate cu dreptul național.
- (27) Ar trebui puse la dispoziția persoanelor responsabile de cercetarea și urmărirea penală a infracțiunilor menționate în prezenta directivă instrumente eficiente de anchetă.

(1) JO L 182, 5.7.2001, p. 1.

(2) JO L 68, 15.3.2005, p. 49.

Aceste instrumente pot include interceptarea comunicațiilor, supravegherea sub acoperire, inclusiv supravegherea electronică, monitorizarea conturilor bancare sau alte tipuri de investigații financiare, ținând seama, *inter alia*, de principiul proporționalității, precum și de natura și gravitatea infracțiunilor care fac obiectul cercetării. După caz și în conformitate cu legislația națională, aceste instrumente ar trebui să includă, de asemenea, posibilitatea ca autoritățile de asigurare a aplicării legii să utilizeze o identitate ascunsă pe Internet.

- (28) Statele membre ar trebui să încurajeze toate persoanele care dețin informații sau au suspiciuni în ceea ce privește abuzul sexual asupra unui copil sau exploatarea sexuală a unui copil să raporteze ceea ce știu serviciilor competente. Este responsabilitatea fiecărui stat membru să determine autoritățile competente cărora le pot fi raportate astfel de suspiciuni. Respectivul autorități competente nu ar trebui limitate la serviciile de protecție a copilului sau la serviciile sociale relevante. Cerința referitoare la o suspiciune bazată pe „buna-credință” ar trebui concepută astfel încât să împiedice apariția situației în care dispoziția este invocată pentru a autoriza denunțarea unor fapte pur imaginare sau neadevărate în scopuri răuvoitoare.
- (29) Ar trebui să fie modificate normele privind jurisdicția pentru a se asigura că persoanele din Uniune care abuzează sexual sau exploatează sexual un copil sunt urmărite penal chiar dacă acestea săvârșesc infracțiunile în afara Uniunii, în special prin așa-numitul turism sexual. Turismul sexual cu implicarea copiilor ar trebui să fie înțeles drept exploatarea copiilor de către una sau mai multe persoane care călătoresc din mediul lor obișnuit către o destinație din afara granițelor unde au contacte sexuale cu copii. În cazul în care turismul sexual cu copii are loc în afara Uniunii, statele membre sunt încurajate să își consolideze cooperarea cu țările terțe și organizațiile internaționale, prin intermediul instrumentelor disponibile la nivel național și internațional, inclusiv prin tratatele bilaterale sau multilaterale privind extrădarea, asistența reciprocă sau transferul de proceduri, în vederea combaterii turismului sexual. Statele membre ar trebui să promoveze dialogul și comunicarea deschisă cu țările din afara Uniunii pentru a putea urmări penal, în temeiul legislației naționale în vigoare, autorii infracțiunilor care călătoresc în afara frontierelor Uniunii în scopuri legate de turismul sexual cu implicarea copiilor.
- (30) Măsurile de protecție a copiilor victime ar trebui să fie adoptate în interesul superior al acestora, ținându-se seama de o evaluare a nevoilor lor. Accesul la justiție al copiilor victime, precum și la măsurile de soluționare a conflictelor de interese atunci când abuzul sexual asupra copiilor sau exploatarea sexuală a copiilor are loc în cadrul familiei, ar trebui să fie simplu. În cazul în care ar trebui numit un reprezentant special pentru un copil în cursul unei cercetări penale sau al unei proceduri penale, acest rol poate fi îndeplinit, de asemenea, de o persoană juridică, de o instituție sau de o autoritate. În plus, copiii victime ar trebui să fie protejați de aplicarea de pedepse, de exemplu a celor aplicate în temeiul legislației naționale privind prostituția, dacă aduc cazul lor în atenția autorităților competente. În plus, participarea copiilor victime la procedurile penale nu ar trebui să le provoace traume suplimentare în măsura posibilului, ca rezultat al audierilor sau al contactului vizual cu infractorii. O bună înțelegere a copiilor și a modului în care aceștia se comportă atunci când sunt confrunțați cu experiențe traumatizante va contribui la asigurarea unui proces de strângere a probelor de înaltă calitate și va reduce de asemenea stresul la care sunt supuși copiii în momentul aplicării măsurilor necesare.
- (31) Statele membre ar trebui să ia în considerare acordarea de asistență pe termen scurt și lung copiilor victime. Orice vătămare cauzată de abuzul sexual asupra unui copil și de exploatarea sexuală a unui copil este importantă și ar trebui abordată. Dată fiind natura vătămării cauzate de abuzul sexual și de exploatarea sexuală, această asistență ar trebui să continue atât timp cât este necesar pentru recuperarea fizică și psihologică a copilului și se poate prelungi în viața de adult a acestuia, dacă este necesar. Ar trebui luată în considerare extinderea acordării de asistență și consiliere pentru părinții sau tutorii copiilor victime, în cazul în care aceștia nu sunt suspectați de comiterea infracțiunii în cauză, pentru a-i sprijini în eforturile lor de acordare de asistență copiilor victime pe parcursul procedurilor.
- (32) Decizia-cadru 2001/220/JAI stabilește un set de drepturi ale victimelor în cadrul procedurilor penale, inclusiv dreptul la protecție și la despăgubiri. În plus, copiii victime ale abuzului sexual, ale exploatării sexuale sau ale pornografiei infantile ar trebui să beneficieze de acces la consiliere juridică și, în funcție de rolul victimelor în cadrul sistemelor de justiție relevante, la reprezentare judiciară, inclusiv în scopul solicitării de despăgubiri. Consilierea juridică și reprezentarea judiciară ar putea fi acordate, de asemenea, de către autoritățile competente în scopul solicitării de despăgubiri de la stat. Obiectivul consilierii juridice este de a permite victimelor să fie informate și să primească sfaturi cu privire la diferitele posibilități pe care le au. Consilierea juridică ar trebui asigurată de o persoană care a beneficiat de o formare juridică corespunzătoare, fără a fi necesar ca persoana respectivă să aibă calitatea de jurist. Consilierea juridică și, în funcție de rolul victimelor în cadrul sistemelor de justiție respective, reprezentarea judiciară ar trebui să fie furnizate gratuit, cel puțin în situația în care victima nu dispune de suficiente resurse financiare, într-un mod care să fie compatibil cu procedurile interne ale statelor membre.
- (33) Statele membre ar trebui să întreprindă acțiuni în vederea prevenirii sau a interzicerii actelor legate de promovarea abuzului sexual asupra copiilor și a turismului sexual cu implicarea copiilor. Ar putea fi luate în considerare diferite măsuri de prevenire, precum elaborarea și consolidarea unui cod de conduită și a unor mecanisme de autoreglementare în sectorul turismului, stabilirea unui cod de etică sau a unor „etichete de calitate” pentru organizațiile din sectorul turismului care luptă împotriva turismului sexual cu implicarea copiilor sau stabilirea unei politici explicite de combatere a turismului sexual cu implicarea copiilor.

- (34) Statele membre ar trebui, prin intermediul campaniilor de informare și de sensibilizare și al programelor de cercetare și de educație, să instituie și/sau să consolideze politici de prevenire a exploatării sexuale a copiilor, inclusiv să adopte măsuri de descurajare și reducere a cererii care favorizează toate formele de abuz sexual și de exploatare sexuală a copiilor, și măsuri de reducere a riscului ca copiii să devină victime. În cazul unor astfel de inițiative, statele membre ar trebui să adopte o abordare care susține drepturile copilului. Ar trebui să existe o grijă deosebită pentru a se asigura că astfel de campanii de sensibilizare care vizează copiii sunt adecvate și suficient de ușor de înțeles. Ar trebui să fie luată în considerare înființarea de linii de asistență sau de linii telefonice directe.
- (35) În ceea ce privește sistemul de raportare a abuzului sexual asupra copiilor și a exploatării sexuale a copiilor și de acordare a asistenței pentru copiii aflați într-o situație dificilă, liniile telefonice directe, și anume 116 000 pentru copiii dispăruți, 116 006 pentru victimele infracțiunilor și 116 111 de asistență pentru copii, astfel cum au fost introduse prin Decizia 2007/116/CE a Comisiei din 15 februarie 2007 privind rezervarea seriei naționale de numere care încep cu „116” ca numere armonizate pentru servicii armonizate cu caracter social⁽¹⁾, ar trebui promovate, iar experiența dobândită în legătură cu funcționarea lor ar trebui luată în calcul.
- (36) Specialiștii care ar putea intra în contact cu copiii victime ale abuzurilor sexuale sau ale exploatării sexuale ar trebui să fie instruiți în mod corespunzător pentru a identifica și a se ocupa de astfel de victime. Această formare profesională ar trebui promovată pentru membrii următoarelor categorii de personal, în cazul în care este probabil că vor intra în contact cu copiii victime: polițiști, procurori, avocați, magistrați și personalul judiciar, personalul din serviciile sociale sau de îngrijire a copilului, dar ar putea implica, de asemenea, alte grupuri de persoane care sunt susceptibile de a întâlni în activitatea lor copii victime ale abuzurilor sexuale sau ale exploatării sexuale.
- (37) Pentru a preveni abuzurile sexuale și exploatarea sexuală a copiilor, ar trebui propuse programe sau măsuri de intervenție care să vizeze persoanele care săvârșesc infracțiuni de natură sexuală. Programele sau măsurile de intervenție respective ar trebui să urmeze o abordare cuprinzătoare și flexibilă, care să se concentreze asupra aspectelor medicale și psihosociale, și ar trebui să aibă un caracter neobligatoriu. Programele sau măsurile de intervenție în cauză nu aduc atingere programelor sau măsurilor de intervenție impuse de autoritățile judiciare competente.
- (38) Programele sau măsurile de intervenție nu sunt oferite ca drept automat. Statul membru este cel care decide care programe sau măsuri de intervenție sunt adecvate.
- (39) Pentru prevenirea și limitarea recidivei, infractorii ar trebui să fie supuși unei evaluări a pericolului pe care îl prezintă și a riscurilor posibile de recidivă în ceea ce privește infracțiunile sexuale împotriva copiilor. Modalitățile de efectuare a unei astfel de evaluări, precum tipul de autoritate competentă să dispună efectuarea evaluării și să o efectueze sau momentul, înainte sau după o procedură penală, în care ar trebui efectuată evaluarea respectivă, precum și modalitățile de asigurare a unor programe sau măsuri de intervenție eficiente în urma evaluării respective, ar trebui să fie consecvente cu procedurile interne ale statelor membre. În vederea aceluiași obiectiv de prevenire și limitare a recidivei, infractorii ar trebui, de asemenea, să aibă acces la programe sau măsuri de intervenție eficiente, pe bază de voluntariat. Programele sau măsurile de intervenție în cauză nu ar trebui să aducă atingere sistemelor naționale instituite în scopul tratării persoanelor care suferă de tulburări psihice.
- (40) Infractorii condamnați ar trebui împiedicați, temporar sau permanent, să exercite cel puțin activități profesionale care presupun contacte directe și periodice cu copiii, dacă este cazul, atunci când pericolul pe care îl reprezintă aceștia și riscurile posibile de recidivă impun acest lucru. Angajatorii au dreptul să fie informați, atunci când recrutează personal pentru un post care implică contactul direct și periodic cu copiii, cu privire la existența unor condamnări pentru infracțiuni sexuale împotriva copiilor înscrise în cazierul judiciar sau a unor decăderi din drepturi. În sensul prezentei directive, noțiunea de „angajatori” ar trebui să se refere, de asemenea, la persoanele care conduc o organizație implicată în activitatea de voluntariat legată de supravegherea și/sau îngrijirea copiilor, presupunând un contact direct și periodic cu copiii. Modalitatea de a furniza astfel de informații, cum ar fi, de exemplu, accesul prin intermediul persoanei în cauză, și conținutul exact al acestor informații, înțelesul noțiunilor de activități de voluntariat organizate și de contact direct și periodic cu copiii ar trebui să fie stabilite în conformitate cu legislația națională.
- (41) Ținând cont de diferitele tradiții juridice ale statelor membre, prezenta directivă ia în considerare faptul că accesul la cazierul judiciar este permis fie numai de autoritățile competente, fie numai de persoana în cauză. Prezenta directivă nu stabilește o obligație de a modifica sistemele naționale de reglementare a cazierelor judiciare sau a modalităților de acces la aceste caziere.
- (42) Obiectivul prezentei directive nu este acela de a armoniza normele privind consimțământul persoanei în cauză în momentul schimbului de informații existente în cazierul judiciar, și anume dacă este necesar un astfel de consimțământ sau nu. Indiferent dacă consimțământul este obligatoriu sau nu în conformitate cu legislația națională, prezenta directivă nu stabilește nicio obligație nouă de a modifica legislația națională și procedurile naționale în această privință.

(¹) JO L 49, 17.2.2007, p. 30.

- (43) Statele membre pot lua și măsuri administrative suplimentare cu privire la autori, cum ar fi înregistrarea persoanelor condamnate pentru infracțiunile menționate în prezenta directivă în registrele persoanelor condamnate pentru infracțiuni sexuale. Accesul la aceste registre ar trebui să fie supus unor limitări în conformitate cu principiile constituționale naționale și cu standardele aplicabile de protecție a datelor, de exemplu prin limitarea accesului la organele judiciare și/sau de asigurarea a aplicării legii.
- (44) Statele membre sunt încurajate să creeze mecanisme de colectare a datelor sau puncte centrale, la nivel național sau local, în colaborare cu societatea civilă, în vederea observării și evaluării fenomenului de abuz sexual asupra copiilor și de exploatare sexuală a copiilor. Pentru a putea evalua în mod adecvat rezultatele acțiunilor de combatere a abuzului sexual, a exploatării sexuale și a pornografiei infantile, Uniunea ar trebui să continue să-și dezvolte metodologiile și metodele de colectare a datelor pentru a produce statistici comparabile.
- (45) Statele membre ar trebui să întreprindă acțiuni corespunzătoare pentru înființarea de servicii de informare care să ofere informații privind modurile în care se pot recunoaște semnele abuzului sexual și ale exploatării sexuale.
- (46) Pornografia infantilă, care constă în imagini cu copii supuși unor abuzuri sexuale, reprezintă un tip specific de conținut care nu poate fi considerat ca exprimare a unei opinii. Pentru combaterea acesteia, este necesară reducerea circulației materialelor cu copii supuși unor abuzuri sexuale, îngreunând astfel încărcarea de către infractori a unui astfel de conținut pe paginile de Internet accesibile publicului. Prin urmare este necesară eliminarea conținutului și reținerea celor care distribuie sau descarcă imagini cu copii supuși unor abuzuri sexuale. În vederea sprijinirii eforturilor Uniunii de combatere a pornografiei infantile, statele membre ar trebui să facă tot posibilul pentru a coopera cu țările terțe în încercarea de a asigura eliminarea unui astfel de conținut de pe serverele aflate pe teritoriile lor.
- (47) Cu toate acestea, în ciuda unor astfel de eforturi, eliminarea la sursă a conținuturilor cu pornografie infantilă se dovedește deseori imposibilă atunci când materialele originale nu se află în Uniune, deoarece fie statul pe teritoriul căruia sunt localizate serverele nu este dispus să coopereze, fie procesul de eliminare a materialului de către statul în cauză se dovedește a fi deosebit de lung. Pot fi instituite de asemenea mecanisme de blocare a accesului, de pe teritoriul Uniunii, la pagini de Internet identificate ca diseminând sau conținând pornografie infantilă. Măsurile întreprinse de statele membre în conformitate cu prezenta directivă în scopul de a elimina sau, după caz, de a bloca paginile de Internet care conțin pornografie infantilă s-ar putea baza pe diverse tipuri de măsuri publice, cum ar fi măsuri de ordin legislativ, nelegislativ, judiciar și altele. În acest context, prezenta directivă nu aduce atingere măsurilor voluntare luate de industria internetului pentru a preveni utilizarea abuzivă a serviciilor sale, nici sprijinului pentru astfel de acțiuni oferit de statele membre. Indiferent de temeiul sau metoda alese pentru luarea măsurilor, statele membre ar trebui să se asigure că oferă utilizatorilor și furnizorilor de servicii un nivel corespunzător de securitate juridică și previzibilitate. Tot în vederea eliminării și blocării conținuturilor cu abuzuri asupra copilului, ar trebui să se stabilească și consolideze cooperarea între autoritățile publice, în special pentru a asigura liste naționale, cât mai complete posibil, ale paginilor de Internet care conțin materiale cu pornografie infantilă și pentru a evita suprapunerea activităților. Orice astfel de acțiuni trebuie să țină seama de drepturile utilizatorilor finali, să fie conforme cu procedurile juridice și judiciare existente și să respecte Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene. Programul pentru un Internet mai sigur a stabilit o rețea de linii directe al cărei scop este colectarea de informații și asigurarea unei acoperiri corespunzătoare și a schimbului de rapoarte cu privire la tipurile majore de conținut online ilegal.
- (48) Prezenta directivă are drept scop modificarea și extinderea dispozițiilor Deciziei-cadru 2004/68/JAI. Deoarece modificările care urmează să fie aduse sunt numeroase și au un caracter substanțial, din motive de claritate, decizia-cadru ar trebui înlocuită în întregime în ceea ce privește statele membre participante la adoptarea prezentei directive.
- (49) Deoarece obiectivul prezentei directive, și anume combaterea abuzului sexual asupra copiilor, a exploatării sexuale a copiilor și a pornografiei infantile, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre și, prin urmare, având în vedere amploarea și efectele acțiunii, poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat în respectivul articol, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar în vederea atingerii acestui obiectiv.
- (50) Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute în special de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, cu precădere respectarea demnității umane, interzicerea torturii și a tratamentelor și pedepselor inumane sau degradante, drepturile copilului, dreptul la libertate și securitate, libertatea de exprimare și de informare, dreptul la protecția datelor cu caracter personal, dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil și principiile legalității și proporționalității infracțiunilor și pedepselor penale. În special, prezenta directivă urmărește să asigure respectarea deplină a acestor drepturi și principii și trebuie pusă în aplicare în mod corespunzător.

- (51) În conformitate cu articolul 3 din Protocolul (nr. 21) privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Regatul Unit și Irlanda și-au notificat intenția lor de a participa la adoptarea și la aplicarea prezentei directive.
- (52) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul (nr. 22) privind poziția Danemarcei anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei directive, nu are obligații în temeiul acesteia și nu face obiectul aplicării sale,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Obiectul

Prezenta directivă instituie norme minime privind definirea infracțiunilor și a sancțiunilor în ceea ce privește abuzul sexual asupra copiilor și exploatarea sexuală a copiilor, pornografia infantilă și ademenirea copiilor în scopuri sexuale. Directiva introduce, de asemenea, dispoziții care să asigure o mai bună prevenire a săvârșirii infracțiunilor respective și o mai bună protecție a victimelor acestora.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

- (a) „copil” înseamnă orice persoană cu vârsta mai mică de 18 ani;
- (b) „vârsta consimțământului sexual” înseamnă vârsta sub care este interzisă, în conformitate cu legislația națională, practicarea activităților sexuale cu un copil;
- (c) „pornografie infantilă” înseamnă:
- (i) orice material care prezintă vizual un copil care este implicat într-un comportament sexual explicit, real sau simulat;
 - (ii) orice reprezentare a organelor genitale ale unui copil în principal cu scop sexual;
 - (iii) orice material care prezintă vizual orice persoană care pare a fi un copil implicat într-un comportament sexual explicit, real sau simulat, sau orice prezentare a organelor sexuale ale unei persoane care pare a fi un copil, în principal cu scop sexual; sau
 - (iv) imagini realiste ale unui copil implicat într-un comportament sexual explicit sau imagini realiste ale organelor sexuale ale unui copil, în principal cu scop sexual;
- (d) „prostituție infantilă” înseamnă folosirea unui copil pentru activități sexuale în condițiile în care se acordă sau se promit bani sau orice altă formă de remunerare sau foloase, în

schimbul implicării copilului în activități sexuale, indiferent dacă plata, promisiunea sau foloasele se acordă copilului sau unui terț;

- (e) „spectacol pornografic” înseamnă expunerea în direct adresată unui public, inclusiv prin tehnologia informațiilor și comunicațiilor:
- (i) a unui copil implicat într-un comportament sexual explicit, real sau simulat; ori
 - (ii) a organelor genitale ale unui copil în principal cu scop sexual;
- (f) „persoană juridică” înseamnă o entitate care are personalitate juridică, în temeiul legislației aplicabile, cu excepția statelor sau organismelor publice în exercitarea prerogativelor de putere publică și a organizațiilor internaționale publice.

Articolul 3

Infracțiuni referitoare la abuzul sexual

- (1) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că faptele săvârșite cu intenție menționate la alineatele (2)-(6) sunt pasibile de aplicarea unei pedepse.
- (2) Determinarea, cu scop sexual, a unui copil care nu a împlinit vârsta consimțământului sexual să asiste la activități sexuale, chiar și fără a fi obligat să participe, este pasibilă de aplicarea unei pedepse cu închisoarea cu maximum de cel puțin un an.
- (3) Determinarea, cu scop sexual, a unui copil care nu a împlinit vârsta consimțământului sexual să asiste la un abuz sexual, chiar și fără a fi obligat să participe, este pasibilă de aplicarea unei pedepse cu închisoarea cu maximum de cel puțin doi ani.
- (4) Practicarea unor activități sexuale cu un copil care nu a împlinit vârsta consimțământului sexual este pasibilă de aplicarea unei pedepse cu închisoarea cu maximum de cel puțin cinci ani.
- (5) Practicarea unor activități sexuale cu un copil, atunci când:
- (i) se abuzează de o poziție recunoscută de încredere, autoritate sau influență asupra copilului, este pasibilă de aplicarea unei pedepse cu închisoarea cu maximum de cel puțin opt ani, dacă copilul nu a ajuns la vârsta consimțământului sexual, și de cel puțin trei ani, dacă copilul a depășit vârsta respectivă;
 - (ii) se abuzează de situația deosebit de vulnerabilă a unui copil, în principal ca urmare a unui handicap psihic sau fizic sau ca urmare a unei situații de dependență, este pasibilă de aplicarea unei pedepse închisoarea cu maximum de cel puțin opt ani, dacă copilul nu a ajuns la vârsta consimțământului sexual, și de cel puțin trei ani, dacă copilul a depășit vârsta respectivă; sau

(iii) se recurge la constrângere, forță sau amenințări, este posibilă de aplicarea unei pedepse cu închisoarea cu maximum de cel puțin zece ani, dacă copilul nu a ajuns la vârsta consimțământului sexual, și de cel puțin cinci ani, dacă copilul a depășit vârsta respectivă.

(6) Constrângerea, forțarea sau amenințarea unui copil în scopul practicării unor activități sexuale cu un terț este posibilă de aplicarea unei pedepse cu închisoarea cu maximum de cel puțin zece ani, dacă copilul nu a ajuns la vârsta consimțământului sexual, și de cel puțin cinci ani, dacă copilul a depășit vârsta respectivă.

Articolul 4

Infrațiuni referitoare la exploatarea sexuală

(1) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că faptele săvârșite cu intenție menționate la alineatele (2)-(7) sunt pasibile de aplicarea unei pedepse.

(2) Incitarea sau recrutarea unui copil în scopul participării la spectacole pornografice sau obținerea de foloase sau exploatarea unui copil în orice alt fel în acest scop este posibilă de aplicarea unei pedepse cu închisoarea cu maximum de cel puțin cinci ani, dacă copilul nu a ajuns la vârsta consimțământului sexual, și de cel puțin doi ani, dacă copilul a depășit vârsta respectivă.

(3) Constrângerea sau forțarea unui copil să participe la spectacole pornografice sau amenințarea unui copil în acest scop este posibilă de aplicarea unei pedepse cu închisoarea cu maximum de cel puțin opt ani, dacă copilul nu a ajuns la vârsta consimțământului sexual, și de cel puțin cinci ani, dacă copilul a depășit vârsta respectivă;

(4) Vizionarea cu bună știință de spectacole pornografice care implică participarea unui copil este posibilă de aplicarea unei pedepse cu închisoarea cu maximum de cel puțin doi ani, dacă copilul nu a ajuns la vârsta consimțământului sexual, și de cel puțin un an, dacă copilul a depășit vârsta respectivă.

(5) Determinarea sau recrutarea unui copil în scopul participării la prostituția infantilă sau obținerea de foloase sau exploatarea în alt fel a unui copil în astfel de scopuri este posibilă de aplicarea unei pedepse cu închisoarea cu maximum de cel puțin opt ani, dacă copilul nu a ajuns la vârsta consimțământului sexual, și de cel puțin cinci ani, dacă copilul a depășit vârsta respectivă.

(6) Constrângerea sau forțarea unui copil să practice prostituția infantilă sau amenințarea unui copil în astfel de scopuri este posibilă de aplicarea unei pedepse cu închisoarea cu maximum de cel puțin zece ani, dacă copilul nu a ajuns la vârsta consimțământului sexual, și de cel puțin cinci ani, dacă copilul a depășit vârsta respectivă.

(7) Practicarea unor activități sexuale cu un copil, recurgându-se la prostituția infantilă, este posibilă de aplicarea unei pedepse cu închisoarea cu maximum de cel puțin cinci ani, dacă copilul nu a ajuns la vârsta consimțământului sexual, și de cel puțin doi ani, dacă copilul a depășit vârsta respectivă.

Articolul 5

Infrațiuni referitoare la pornografia infantilă

(1) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că faptele săvârșite cu intenție menționate la alineatele

(2)-(6), atunci când sunt săvârșite fără drept, sunt pasibile de aplicarea unei pedepse.

(2) Achiziționarea sau deținerea de pornografie infantilă este posibilă de aplicarea unei pedepse cu închisoarea cu maximum de cel puțin un an.

(3) Obținerea cu bună știință, prin intermediul tehnologiei informațiilor și comunicațiilor, a accesului la pornografie infantilă este posibilă de aplicarea unei pedepse cu închisoarea cu maximum de cel puțin un an.

(4) Distribuirea, diseminarea sau transmiterea de pornografie infantilă este posibilă de aplicarea unei pedepse cu închisoarea cu maximum de cel puțin doi ani.

(5) Oferirea, furnizarea sau punerea la dispoziție de pornografie infantilă este posibilă de aplicarea unei pedepse cu închisoarea cu maximum de cel puțin doi ani.

(6) Producerea de pornografie infantilă este posibilă de aplicarea unei pedepse cu închisoarea cu maximum de cel puțin trei ani.

(7) Statele membre decid dacă dispozițiile prezentului articol se aplică cazurilor care implică pornografie infantilă, astfel cum sunt menționate la articolul 2 litera (c) punctul (iii), în care o persoană care pare a fi un copil are în realitate 18 ani sau mai mult la data reprezentării sale pe materialele respective.

(8) Statele membre decid dacă dispozițiile alineatelor (2) și (6) din prezentul articol se aplică cazurilor în care s-a stabilit că materialul pornografic, astfel cum este menționat la articolul 2 litera (c) punctul (iv), este produs și deținut de producător exclusiv pentru uzul său privat, în măsura în care nu s-a utilizat material pornografic, astfel cum este menționat la articolul 2 litera (c) punctele (i), (ii) și (iii), în scopul producerii sale și cu condiția ca fapta să nu implice riscul diseminării materialului.

Articolul 6

Ademenirea copiilor în scopuri sexuale

(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că următoarea faptă săvârșită cu intenție este posibilă de aplicarea unei pedepse:

propunerea, efectuată prin intermediul tehnologiei informațiilor și comunicațiilor, de către un adult în vederea întâlnirii unui copil care nu a ajuns la vârsta consimțământului sexual cu scopul de a săvârși oricare dintre infracțiunile prevăzute la articolul 3 alineatul (4) și la articolul 5 alineatul (6), atunci când propunerea a fost urmată de fapte concrete de stabilire a unei astfel de întâlniri, este posibilă de aplicarea unei pedepse cu închisoarea cu maximum de cel puțin un an.

(2) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că este pedepsită tentativa efectuată prin intermediul tehnologiilor informației și comunicațiilor de a comite infracțiunile prevăzute la articolul 5 alineatele (2) și (3) de către un adult care ademeneste un copil care nu a împlinit vârsta consimțământului sexual să furnizeze pornografie infantilă în care este reprezentat acel copil.

*Articolul 7***Instigarea, complicitatea și tentativa**

(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că instigarea și complicitatea la săvârșirea oricăreia dintre infracțiunile menționate la articolele 3-6 sunt pasibile de aplicarea unei pedepse.

(2) Statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura pedepsirea tentativei de săvârșire a oricăreia dintre infracțiunile menționate la articolul 3 alineatele (4), (5) și (6), la articolul 4 alineatele (2), (3), (5), (6) și (7) și la articolul 5 alineatele (4), (5) și (6).

*Articolul 8***Activități sexuale reciproc consimțite**

(1) Statele membre decid dacă dispozițiile articolului 3 alineatele (2) și (4) se aplică activităților sexuale reciproc consimțite dintre persoane apropiate ca vârstă și ca nivel psihologic și fizic de dezvoltare sau maturitate, în măsura în care faptele nu au implicat niciun abuz.

(2) Statele membre decid dacă dispozițiile articolului 4 alineatul (4) se aplică unui spectacol pornografic desfășurat în contextul unor relații consimțite, atunci când copilul a ajuns la vârsta consimțământului sexual, sau între persoane apropiate ca vârstă și ca nivel psihologic și fizic de dezvoltare sau maturitate, în măsura în care faptele nu au implicat niciun abuz sau exploatare și nu se acordă bani și nicio altă formă de remunerare sau foloase în schimbul spectacolului pornografic.

(3) Statele membre decid dacă dispozițiile articolului 5 alineatele (2) și (6) se aplică producerii, achiziționării sau deținerii de materiale în care sunt înfățișați copii care au ajuns la vârsta consimțământului sexual, în situația în care materialele respective sunt produse și deținute cu consimțământul copiilor respectivi și numai pentru uzul privat al persoanelor implicate, în măsura în care faptele nu au implicat nicio formă de abuz.

*Articolul 9***Circumstanțe agravante**

În măsura în care circumstanțele următoare nu fac deja parte din elementele constitutive ale infracțiunilor menționate la articolele 3-7, statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că următoarele circumstanțe pot fi considerate agravante, în conformitate cu dispozițiile relevante din dreptul intern, în legătură cu infracțiunile relevante menționate la articolele 3-7:

(a) infracțiunea a fost săvârșită împotriva unui copil aflat într-o situație de vădită vulnerabilitate, de exemplu, un copil cu un handicap psihic sau fizic, într-o situație de dependență sau într-o stare de incapacitate fizică sau psihică;

(b) infracțiunea a fost săvârșită de către un membru al familiei copilului, de către o persoană care coabitează cu copilului sau

de către o persoană care a abuzat de poziția sa recunoscută de încredere sau de autoritate asupra copilului;

(c) infracțiunea a fost săvârșită de mai multe persoane acționând împreună;

(d) infracțiunea a fost săvârșită în cadrul unei organizații criminale, în sensul Deciziei-cadru 2008/841/JAI a Consiliului din 24 octombrie 2008 privind lupta împotriva crimei organizate ⁽¹⁾;

(e) infractorul a fost condamnat în trecut pentru infracțiuni de aceeași natură;

(f) infractorul a pus în pericol viața copilului în mod intenționat sau din culpă;

(g) infracțiunea a fost săvârșită prin recurgerea la violențe grave sau a cauzat vătămarea gravă a copilului.

*Articolul 10***Decăderea din drepturi ca urmare a unei condamnări**

(1) Pentru a evita riscul recidivei, statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că unei persoane fizice care a fost condamnată pentru oricare dintre infracțiunile menționate la articolele 3-7 i se poate interzice, cu caracter temporar sau permanent, să desfășoare cel puțin activități profesionale care presupun contactul direct și periodic cu copiii.

(2) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că, atunci când recrutează o persoană pentru activități profesionale sau activități organizate de voluntariat care implică contactul direct și periodic cu copiii, angajatorii au dreptul să solicite informații, în conformitate cu legislația națională, prin orice modalitate adecvată, precum accesul la cerere sau prin intermediul persoanei în cauză, cu privire la existența unor condamnări penale pentru infracțiunile menționate la articolele 3-7, înscrise în cazierul judiciar, sau cu privire la orice decăderi din drepturi în ceea ce privește exercitarea de activități care implică contactul direct și periodic cu copiii care decurg din respectivele condamnări penale.

(3) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că, pentru aplicarea alineatelor (1) și (2) din prezentul articol, informațiile privind existența unor condamnări penale pentru oricare dintre infracțiunile menționate la articolele 3-7 sau a unor decăderi din drepturi în ceea ce privește exercitarea de activități care implică contacte directe și periodice cu copiii ce sunt o consecință a respectivelor condamnări penale, sunt transmise în conformitate cu procedurile prevăzute în Decizia-cadru 2009/315/JAI a Consiliului din 26 februarie 2009 privind organizarea și conținutul schimbului de informații extrase din cazierul judiciar între statele membre ⁽²⁾ atunci când sunt solicitate în temeiul articolului 6 din decizia-cadru respectivă cu acordul persoanei în cauză.

⁽¹⁾ JO L 300, 11.11.2008, p. 42.

⁽²⁾ JO L 93, 7.4.2009, p. 23.

*Articolul 11***Punerea sub sechestru și confiscarea**

Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că autoritățile lor competente au dreptul de a pune sub sechestru și de a confisca mijloacele și produsele obținute în urma săvârșirii infracțiunilor menționate la articolele 3, 4 și 5.

*Articolul 12***Răspunderea persoanelor juridice**

(1) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că persoanele juridice pot răspunde penal pentru oricare dintre infracțiunile prevăzute la articolele 3-7, care au fost săvârșite în beneficiul lor de către orice persoană, acționând fie în nume propriu, fie ca parte a unui organ al persoanei juridice, având o funcție de conducere în cadrul persoanei juridice, în temeiul:

- (a) unei împuterniciri din partea persoanei juridice;
 - (b) unei prerogative de a lua decizii în numele persoanei juridice; sau
 - (c) unei prerogative de exercitare a controlului în cadrul persoanei juridice.
- (2) Statele membre iau, de asemenea, măsurile necesare pentru a se asigura că poate fi angajată răspunderea unei persoane juridice atunci când lipsa supravegherii sau a controlului din partea unei persoane menționate la alineatul (1) a făcut posibilă săvârșirea oricăreia dintre infracțiunile menționate la articolele 3-7, în beneficiul acelei persoane juridice, de către o persoană aflată sub autoritatea sa.
- (3) Răspunderea persoanelor juridice în temeiul alineatelor (1) și (2) nu exclude inițierea procedurilor penale împotriva persoanelor fizice care sunt autori, instigatori sau complici la infracțiunile menționate la articolele 3-7.

*Articolul 13***Sancțiuni în cazul persoanelor juridice**

- (1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că orice persoană juridică a cărei răspundere este angajată în temeiul articolului 12 alineatul (1) este pasibilă de aplicarea unor sancțiuni eficace, proporționale și disuasive, care includ amenzi penale sau administrative și pot să includă alte sancțiuni, precum:
- (a) decăderea din dreptul de a primi beneficii publice sau ajutor public;
 - (b) interdicția temporară sau permanentă de a desfășura activități comerciale;
 - (c) punerea sub supraveghere judiciară;
 - (d) lichidarea judiciară; sau
 - (e) închiderea temporară sau permanentă a unităților care au servit la săvârșirea infracțiunii.
- (2) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că o persoană juridică a cărei răspundere este angajată în temeiul articolului 12 alineatul (2) este pasibilă de aplicarea unor sancțiuni sau măsuri eficace, proporționale și disuasive.

*Articolul 14***Neînceperea urmăririi penale sau neaplicarea de sancțiuni victimei**

Statele membre, în conformitate cu principiile de bază ale sistemelor lor de drept, iau măsurile necesare pentru a se asigura că autoritățile lor competente au dreptul de a nu urmări penal sau de a nu impune sancțiuni copiilor victime ale abuzului sexual și exploatării sexuale, pentru implicarea lor în activități infracționale pe care au fost obligați să le săvârșească ca o consecință directă a faptului că au făcut obiectul oricăreia dintre faptele menționate la articolul 4 alineatele (2), (3), (5) și (6), precum și la articolul 5 alineatul (6).

*Articolul 15***Cercetarea și urmărirea penală**

(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că cercetarea sau urmărirea penală a infracțiunilor menționate la articolele 3-7 nu este condiționată de depunerea unei plângeri sau de formularea unei acuzații de către victimă sau de reprezentantul acesteia și că procedurile penale pot continua chiar dacă persoana în cauză și-a retras declarațiile.

(2) Statele membre iau măsurile necesare pentru a permite urmărirea penală a oricăreia dintre infracțiunile menționate la articolul 3, articolul 4 alineatele (2), (3) (5), (6) și (7), precum și a oricăror infracțiuni grave menționate la articolul 5 alineatul (6), în cazul în care s-a utilizat pornografie infantilă astfel cum este definită la articolul 2 litera (c) punctele (i) și (ii), pentru o perioadă suficientă după ce victima a împlinit vârsta majoratului, perioadă care este proporțională cu gravitatea infracțiunii în cauză.

(3) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că persoanele, unitățile sau serviciile responsabile de cercetarea sau urmărirea penală a infracțiunilor menționate la articolele 3-7 au acces la instrumente eficiente de anchetă, cum ar fi cele utilizate pentru cazurile de criminalitate organizată sau pentru alte infracțiuni grave.

(4) Statele membre iau măsurile necesare pentru a permite unităților sau serviciilor responsabile de cercetarea penală să încerce identificarea victimelor infracțiunilor menționate la articolele 3-7, în special prin analizarea materialelor de pornografie infantilă, ca de exemplu a fotografiilor și înregistrărilor audio-video transmise sau puse la dispoziție prin intermediul tehnologiei informației și comunicațiilor.

*Articolul 16***Raportarea suspiciunii privind abuzul sexual asupra copiilor sau exploatarea sexuală a copiilor**

(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că normele de confidențialitate impuse de dreptul intern în cazul anumitor categorii profesionale a căror sarcină principală o reprezintă activitățile cu copiii nu constituie un obstacol în ceea ce privește posibilitatea ca aceste persoane să raporteze serviciilor responsabile cu protecția copiilor orice situație în care au motive întemeiate să creadă că un copil este victima oricăreia dintre infracțiunile menționate la articolele 3-7.

(2) Statele membre iau măsurile necesare pentru a încuraja orice persoană care are cunoștință sau care suspectează, cu bună credință, săvârșirea oricăreia dintre infracțiunile menționate la articolele 3-7 să raporteze aceste fapte serviciilor competente.

Articolul 17

Competența și coordonarea urmăririi penale

(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a-și stabili competența în privința infracțiunilor menționate la articolele 3-7 atunci când:

(a) infracțiunea a fost săvârșită, în totalitate sau parțial, pe teritoriul lor; sau

(b) autorul infracțiunii este unul dintre resortisanții lor.

(2) Un stat membru informează Comisia atunci când decide să își extindă competența în privința unei infracțiuni menționate la articolele 3-7, care a fost săvârșită în afara teritoriului său, *inter alia*, în cazul în care:

(a) infracțiunea a fost săvârșită împotriva unuia dintre resortisanții săi sau împotriva unei persoane care își are reședința obișnuită pe teritoriul său;

(b) infracțiunea a fost săvârșită în folosul unei persoane juridice care își are sediul pe teritoriul său; sau

(c) autorul infracțiunii își are reședința obișnuită pe teritoriul său.

(3) Statele membre se asigură că competența acestora include situațiile în care o infracțiune menționată la articolele 5 și 6 și, în măsura în care este relevant, la articolele 3 și 7 este săvârșită prin mijloace ale tehnologiei informației și comunicațiilor accesate de pe teritoriul lor, indiferent dacă acestea se află sau nu pe teritoriul lor.

(4) Pentru urmărirea penală a oricăreia infracțiuni menționate la articolul 3 alineatele (4), (5) și (6), la articolul 4 alineatele (2), (3), (5), (6) și (7) și la articolul 5 alineatul (6), săvârșite în afara teritoriului statului membru în cauză, în ceea ce privește alineatul (1) litera (b) din prezentul articol, fiecare stat membru adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că competența sa nu este subordonată condiției ca faptele să fie considerate infracțiuni în locul în care au fost săvârșite.

(5) Pentru urmărirea penală a oricăreia dintre infracțiunile menționate la articolele 3-7, care au fost săvârșite în afara teritoriului statului membru în cauză, în ceea ce privește alineatul (1) litera (b) din prezentul articol, fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a se asigura că propria sa competență nu este subordonată condiției ca urmărirea penală să poată fi

începută numai în urma unei plângeri depuse de victimă la locul în care a fost săvârșită infracțiunea sau în urma unui denunț din partea statului locului în care a fost săvârșită infracțiunea.

Articolul 18

Dispoziții generale privind asistența, sprijinul și măsurile de protecție pentru copiii victime

(1) Copiilor victime ale infracțiunilor menționate la articolele 3-7 li se acordă asistență, sprijin și protecție, în conformitate cu articolele 19 și 20, avându-se în vedere interesul superior al copilului.

(2) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se oferi asistență și sprijin copilului de îndată ce autoritățile competente au motive întemeiate să creadă că este posibil ca acesta să fi fost victima unei infracțiuni menționate la articolele 3-7.

(3) Statele membre se asigură că, atunci când există incertitudine cu privire la vârsta unei persoane care a fost victima unei infracțiuni menționate la articolele 3-7 și atunci când există motive pentru a crede că persoana este copil, se prezumă că persoana respectivă este copil pentru a primi acces imediat la asistență, sprijin și protecție în conformitate cu articolele 19 și 20.

Articolul 19

Asistență și sprijin acordate victimelor

(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că se acordă asistență și sprijin victimelor înainte de procedurile penale, pe parcursul acestora și pentru o perioadă de timp corespunzătoare după încheierea lor, pentru a le permite să își exercite drepturile prevăzute în Decizia-cadru 2001/220/JAI, precum și în prezenta directivă. Statele membre adoptă, în special, măsurile necesare asigurării protecției pentru acei copii care raportează cazuri de abuzuri care au loc în cadrul familiilor lor.

(2) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că asistența și sprijinul acordate copiilor victime nu sunt condiționate de dorința victimei de a coopera pe parcursul cercetărilor penale, al urmăririi penale sau în faza de judecată.

(3) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că acțiunile specifice întreprinse în vederea acordării de asistență și de sprijin copiilor victime, pentru a beneficia de drepturile prevăzute în prezenta directivă, se întreprind în urma unei evaluări individuale a situației specifice a fiecărui copil victimă, ținându-se seama de opiniile, nevoile și preocupările copilului.

(4) Copiii victime ale oricăroră dintre infracțiunile menționate la articolele 3-7 sunt considerați victime deosebit de vulnerabile în temeiul articolului 2 alineatul (2), al articolului 8 alineatul (4) și al articolului 14 alineatul (1) din Decizia-cadru 2001/220/JAI.

(5) Statele membre adoptă, în măsura în care acest lucru este adecvat și posibil, măsuri pentru a oferi asistență și sprijin familiei copilului victimă pentru a beneficia de drepturile prevăzute în prezenta directivă, în situația în care familia se află pe teritoriul unui stat membru. În special, în măsura în care acest lucru este adecvat și posibil, statele membre aplică dispozițiile articolului 4 din Decizia-cadru 2001/220/JAI cu privire la familia copilului victimă în cauză.

Articolul 20

Protejarea copiilor victime în cadrul cercetării penale și al procedurilor penale

(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că, în cadrul cercetării penale și al procedurilor penale, în funcție de rolul victimelor în sistemul de justiție relevant, autoritățile competente numesc un reprezentant special pentru copilul victimă, în cazul în care, în temeiul dreptului național, titularii răspunderii părintești nu pot să reprezinte copilul ca urmare a unui conflict de interese între aceștia și copilul victimă sau atunci când copilul este neînsoțit sau separat de familie.

(2) Statele membre se asigură că copiii victime au acces imediat la consiliere juridică și, în funcție de rolul victimelor în sistemul de justiție relevant, la reprezentare juridică, inclusiv în vederea solicitării de despăgubiri. Consilierea juridică și reprezentarea judiciară sunt gratuite în cazul în care victima nu dispune de suficiente resurse financiare.

(3) Fără a se aduce atingere dreptului la apărare, statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că, în cadrul cercetărilor penale pentru oricare dintre infracțiunile menționate la articolele 3-7:

- (a) audierile copilului victimă au loc fără întârzieri nejustificate, după ce autoritățile competente au fost sesizate cu privire la faptele respective;
- (b) audierile copilului victimă se desfășoară, atunci când este necesar, în spații special amenajate sau adaptate în acest scop;
- (c) audierile copilului victimă sunt efectuate de către sau cu ajutorul unor specialiști care au beneficiat de o formare profesională în acest scop;
- (d) în măsura posibilului și dacă este cazul, toate audierile copilului victimă sunt efectuate de aceleași persoane;
- (e) numărul audierilor este cât mai redus posibil, iar audierile au loc numai atunci când sunt strict necesare pentru derularea cercetărilor penale și a procedurilor penale;
- (f) copilul victimă poate fi însoțit de reprezentantul său legal sau, după caz, de un adult desemnat de copil, cu excepția cazului în care s-a adoptat o decizie contrară motivată cu privire la persoana respectivă.

(4) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că, în cursul cercetărilor penale pentru oricare dintre infracțiunile menționate la articolele 3-7, toate audierile unui copil victimă sau, după caz, ale copilului care este martor pot

fi înregistrate prin mijloace audiovizuale și că aceste audieri înregistrate pot fi acceptate ca mijloace de probă în cadrul procedurilor penale în instanță, în conformitate cu normele lor de drept intern.

(5) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că în cadrul procedurilor penale în instanță se poate dispune privind oricare dintre infracțiunile menționate la articolele 3-7 ca:

- (a) ședința de judecată să nu fie publică;
 - (b) copilul victimă să fie audiat în instanță fără a fi prezent, în special prin folosirea tehnologiilor de comunicații adecvate.
- (6) Statele membre iau măsurile necesare, dacă acestea sunt în interesul copiilor victime și ținând seama de alte interese fundamentale, în vederea protejării vieții private, a identității și a imaginii acestora, precum și pentru a împiedica diseminarea publică a oricăror informații care ar putea duce la identificarea copiilor victime.

Articolul 21

Măsuri împotriva promovării oportunităților de săvârșire a abuzurilor și a turismului sexual cu implicarea copiilor

Statele membre iau măsuri adecvate pentru a împiedica sau interzice:

- (a) diseminarea materialelor care promovează oportunități de săvârșire a oricăreia dintre infracțiunile menționate la articolele 3-6; și
- (b) organizarea pentru alte persoane, în scopuri comerciale sau nu, a unor călătorii în vederea săvârșirii oricăreia dintre infracțiunile menționate la articolele 3-5.

Articolul 22

Programe sau măsuri de intervenție preventivă

Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că persoanele care se tem că ar putea săvârși una dintre infracțiunile menționate la articolele 3-7 pot avea acces, dacă este cazul, la măsuri sau programe de intervenție eficiente, menite să evalueze și să prevină riscul săvârșirii respectivelor infracțiuni.

Articolul 23

Prevenirea

(1) Statele membre iau măsurile corespunzătoare, precum educarea și formarea profesională, pentru a descuraja și a reduce cererea care favorizează toate formele de exploatare sexuală a copiilor.

(2) Statele membre desfășoară acțiuni corespunzătoare, inclusiv prin intermediul internetului, de exemplu campanii de informare și de sensibilizare, programe de cercetare și de educare, dacă este cazul în cooperare cu organizațiile relevante ale societății civile și cu alte părți interesate, menite să sensibilizeze publicul larg și să reducă riscul ca copiii să devină victime ale abuzului sexual sau ale exploatarei sexuale.

(3) Statele membre promovează activități periodice de formare a funcționarilor publici care sunt susceptibili de a intra în contact cu copii care sunt victime ale abuzului sexual sau ale exploatării sexuale, inclusiv a ofițerilor de poliție din prima linie, astfel încât să le permită să identifice și să se ocupe de copiii care sunt victime și potențiale victime ale abuzului sexual sau ale exploatării sexuale.

Articolul 24

Programe sau măsuri de intervenție pe bază de voluntariat pe parcursul procedurilor penale sau după acestea

(1) Fără a se aduce atingere programelor sau măsurilor de intervenție impuse de autoritățile judiciare competente în temeiul legislației naționale, statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura punerea la dispoziție a unor programe sau măsuri de intervenție eficiente în vederea prevenirii și a limitării riscurilor de recidivă în ceea ce privește infracțiunile cu caracter sexual împotriva copiilor. Respectivul programe sau măsuri sunt accesibile în orice moment al procedurilor penale, în mediul carceral sau în afara acestuia, conform legislației naționale.

(2) Programele sau măsurile de intervenție menționate la alineatul (1) răspund nevoilor specifice de dezvoltare ale copiilor care săvârșesc infracțiuni sexuale.

(3) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că următoarele persoane pot avea acces la programele sau măsurile de intervenție menționate la alineatul (1):

(a) persoanele care fac obiectul procedurilor penale pentru oricare dintre infracțiunile menționate la articolele 3-7, în condiții care nu sunt nici în detrimentul și nici contrare dreptului la apărare sau cerințelor pentru un proces echitabil și imparțial, în special cu respectarea principiului prezumției de nevinovăție; și

(b) persoanele condamnate pentru oricare dintre infracțiunile menționate la articolele 3-7.

(4) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că persoanele menționate la alineatul (3) fac obiectul unei evaluări a pericolului pe care îl reprezintă și a posibilelor riscuri de recidivă în cazul oricăreia dintre infracțiunile menționate la articolele 3-7, în scopul identificării programelor sau măsurilor de intervenție adecvate.

(5) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că persoanele menționate la alineatul (3) cărora le-au fost propuse programele sau măsurile de intervenție în conformitate cu alineatul (4):

(a) sunt pe deplin informate cu privire la motivele propunerii;

(b) consimt să participe la programe sau măsuri în deplină cunoștință de cauză;

(c) pot să refuze și, în cazul persoanelor condamnate, le sunt aduse la cunoștință potențialele consecințe ale unui astfel de refuz.

Articolul 25

Măsuri împotriva paginilor de Internet care conțin sau difuzează pornografie infantilă

(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura eliminarea promptă a paginilor de Internet care conțin sau difuzează pornografie infantilă găzduite pe teritoriul lor și pentru a depune eforturi pentru a obține eliminarea unor astfel de pagini găzduite în afara teritoriului lor.

(2) Statele membre pot lua măsuri de blocare a accesului utilizatorilor de Internet de pe teritoriile lor la paginile de Internet care conțin sau difuzează pornografie infantilă. Aceste măsuri trebuie să fie instituite prin proceduri transparente și să ofere garanții corespunzătoare, în special pentru a asigura faptul că restricția se limitează la ceea ce este necesar și proporțional și că utilizatorii sunt informați asupra motivelor restricției. Aceste garanții includ, de asemenea, posibilitatea recurgerii la o cale de atac în instanță.

Articolul 26

Înlocuirea Deciziei-cadru 2004/68/JAI

Decizia-cadru 2004/68/JAI se înlocuiește prin prezenta directivă, în ceea ce privește statele membre participante la adoptarea prezentei directive, fără a se aduce atingere obligațiilor statelor membre privind termenele pentru transpunerea deciziei-cadru în dreptul intern.

În ceea ce privește statele membre participante la adoptarea prezentei directive, trimerile la Decizia-cadru 2004/68/JAI se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă.

Articolul 27

Transpunere

(1) Statele membre asigură punerea în aplicare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 18 decembrie 2013.

(2) Statele membre transmit Comisiei textul dispozițiilor care transpun în dreptul intern obligațiile care le revin în temeiul prezentei directive.

(3) Atunci când statele membre adoptă dispozițiile respective, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

Articolul 28

Raportare

(1) Până la 18 decembrie 2015, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport de evaluare a gradului în care statele membre au adoptat măsurile necesare pentru a se conforma prezentei directive, însoțit, dacă este necesar, de propuneri legislative.

(2) Până la 18 decembrie 2015, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport de evaluare a punerii în aplicare a măsurilor menționate la articolul 25.

Articolul 29

Intrare în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 30

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre în conformitate cu tratatele.

Adoptată la Strasbourg, 13 decembrie 2011.

Pentru Parlamentul European

Președintele

J. BUZEK

Pentru Consiliu

Președintele

M. SZPUNAR
